

201111345/1/V2.

Datum uitspraak: 13 december 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel, thans de staatssecretaris van
Veiligheid en Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 28 september 2011
in zaak nr. 11/9108 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 16 november 2010 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om krachtens artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 te bepalen dat haar uitzetting achterwege blijft afgewezen.

Bij besluit van 15 maart 2011 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 september 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. De staatssecretaris klaagt in zijn grieven - samengevat weergegeven - dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de arts van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) niet is ingegaan op de in de brief van 3 december 2010 door de behandelaars van de vreemdeling gestelde voorwaarde van een veilige behandelomgeving, de staatssecretaris niet zonder nadere onderbouwing heeft kunnen stellen dat er voor de vreemdeling wel voldoende behandelmogelijkheden zijn in Kenia. Hiertoe voert hij aan dat de arts van het BMA, anders dan in de door de rechtbank aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 22 januari 2009, in zaak nr. 200805014/1 (www.raadvanstate.nl), niet heeft volstaan met het weergeven van het standpunt van de behandelaars van de vreemdeling, doch in de aanvullende nota van 11 januari 2011 uitdrukkelijk heeft gereageerd op de stelling van de behandelaars en te kennen heeft gegeven dat de door de vreemdeling te ervaren veiligheidsgevoelens speculatief van aard zijn en de arts van het BMA zich daarom niet over de noodzaak van een veilige en vertrouwde behandelomgeving kan uitlaten. Het aan het besluit van 15 maart 2011 ten grondslag gelegde BMA-advies van 1 november 2010 en aanvullende nota van 11 januari 2011 zijn dan ook zorgvuldig tot stand gekomen en inzichtelijk, aldus de staatssecretaris.

2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 25 juli 2006 in zaak nr. 200601304/1; JV 2006/351) is een advies van het BMA een deskundigenadvies aan de staatssecretaris ten behoeve van de

uitoefening van zijn bevoegdheden. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 13 oktober 2010 in zaak nr. 201001245/1/V1; www.raadvanstate.nl) moet de staatssecretaris, indien hij een BMA-advies aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich ingevolge artikel 3:2 van de Awb ervan vergewissen dat dit - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

2.2. In het BMA-advies van 1 november 2010 dat aan het besluit van 15 maart 2011 ten grondslag is gelegd, staat, voor zover thans van belang, dat de vreemdeling volgens de behandelaars posttraumatische stressklachten heeft. Een medische noodsituatie op korte termijn kan niet worden uitgesloten, gezien het voornemen van de vreemdeling om een eind aan haar leven te maken als de situatie uitzichtloos wordt. Echter, ondanks de heftigheid van de klachten, werd de vreemdeling niet gedwongen opgenomen, is er geen crisisopvang of vrijwillige opname beschreven en is er geen psychotische toestand benoemd waarin er door onvoldoende oordeelsvorming of zelfinzicht tot gevaaropleverend handelen kan worden gekomen. Omtrent de aanwezigheid van behandelmogelijkheden in Kenia heeft de arts opgemerkt dat - uitgaande van de juistheid van de beschikbare informatie - de voor de vreemdeling relevante therapiemogelijkheden aldaar in medisch-technische zin voldoende zijn.

In de brief van de behandelaars van de vreemdeling van 3 december 2010 is, voor zover thans van belang, opgemerkt dat niet alleen de beschikbaarheid in medisch technische zin van belang is, maar juist het gevoel van veiligheid en vertrouwen dat een behandeling moet bieden. In geval de vreemdeling zal worden uitgezet naar Kenia, zal dit volgens de behandelaars een luxerend effect hebben op haar klachten en zal haar doodswens waarschijnlijk meer worden aangewakkerd. Terugkeer betekent in haar geval terugkeer naar degenen die haar leven hebben verwoest en naar een omgeving waarin dit heeft kunnen gebeuren. Bovendien is het spreken over een dergelijk trauma in Kenia een groot taboe, aldus de behandelaars.

Naar aanleiding van voormelde opmerkingen van de behandelaars van de vreemdeling heeft de staatssecretaris het BMA bij brief van 3 januari 2011 gevraagd of hierin aanleiding wordt gezien het uitgebrachte advies te herzien.

Bij aanvullende nota van 11 januari 2011 die evenzeer aan het besluit van 15 maart 2011 ten grondslag is gelegd, heeft het BMA te kennen gegeven dat er geen reden is om het uitgebrachte advies bij te stellen. Het voorspellen van subjectieve gevoelens van onveiligheid als mogelijke grond voor twijfel aan de effectiviteit van behandeling vindt geen steun in objectieve feiten en voldoet niet aan de zorgvuldigheidseis dat de gronden steun moeten vinden in de feiten, omstandigheden en bevindingen, aldus het BMA.

2.3. Zoals de Afdeling in de uitspraak van 20 december 2011 in zaak nr. 201105916/1/V1 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen, volgt uit de jurisprudentie van het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (hierna: het CTG) (onder meer de beslissing van 27 april 2010 in zaak nr. C2009/105 en de beslissing van 15 maart 2011 in zaak nr. C2010/126

(www.overheid.nl)) dat het BMA bij het uitbrengen van een advies aan de staatssecretaris omtrent de medische situatie van een vreemdeling, indien en voor zover de door een behandelaar van de desbetreffende vreemdeling verstrekte informatie daartoe aanleiding geeft, dient te beoordelen of die informatie, mede gezien de hem reeds uit het dossier bekende gegevens over de medische situatie van die vreemdeling, aanleiding geeft tot gerede twijfel over de effectiviteit van de in het algemeen verkrijgbare medische behandeling of te leveren zorg in het land van herkomst dan wel het land waarnaar de vreemdeling wordt verwijderd. Daarbij moet het BMA met name letten op de aard van het trauma en de omstandigheden waaronder dat is veroorzaakt, althans op die omstandigheden waarover het wel kan worden geacht zich uit te laten. Voor zover nader onderzoek niet mogelijk is, moet het BMA bij het bestaan van gerede twijfel in zijn advies dan wel nota in ieder geval melding van die twijfel maken.

2.4. Gezien de hierover onder 2.3. genoemde beslissingen van het CTG, die de Afdeling in dit kader als uitgangspunt neemt, zoals ook in de uitspraak van de Afdeling van 17 april 2012 in zaak nr. 201107896/1/V3 (www.raadvanstate.nl), heeft de arts van het BMA in dit geval kunnen volstaan met de algemene opmerking dat het medisch gezien niet te objectiveren en te voorspellen is hoe iemand zich in de toekomst na eventuele terugkeer gaat voelen. De behandelaars hebben in de brief van 3 december 2010 vooral in algemene zin op het belang van een veilige behandelomgeving gewezen. Van een concrete op de aard en het ontstaan van de psychische klachten van de vreemdeling toegesneden uiteenzetting omtrent de effectiviteit en het te verwachten verloop van een voorgezette behandeling van de vreemdeling in het land van herkomst is geen sprake. Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat het BMA-advies van 1 november 2010 en de aanvullende nota van 11 januari 2011 niet zorgvuldig tot stand zijn gekomen dan wel niet inzichtelijk en concludent zijn, zodat de staatssecretaris, door deze aan zijn besluit van 15 maart 2011 ten grondslag te leggen, niet in strijd met artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid van de Awb heeft gehandeld. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat de staatssecretaris niet zonder nadere onderbouwing heeft kunnen stellen dat er voor de vreemdeling wel voldoende behandel mogelijkheden zijn in Kenia. De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 15 maart 2011 toetsen in het licht van de daartegen door de vreemdeling in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

4. In beroep heeft de vreemdeling betoogd dat het besluit van 15 maart 2011 in strijd met artikel 7:3 van de Awb is genomen, omdat zij niet omtrent haar bezwaren is gehoord.

4.1. Van het horen mag met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb slechts worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een

andersluidend besluit.

Gelet op de motivering van het besluit van 16 november 2010 en hetgeen de vreemdeling daartegen in bezwaar heeft aangevoerd, is aan deze maatstaf voldaan, zodat de beroepsgrond faalt.

5. Het beroep is ongegrond.
6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 28 september 2011 in zaak nr. 11/9108;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.M. Ahmady-Pikart, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

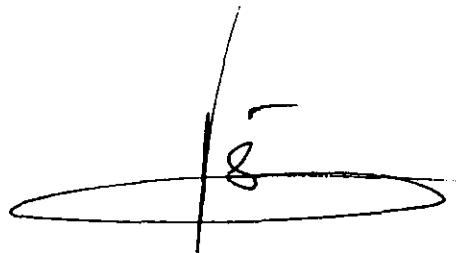
w.g. Ahmady-Pikart
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 december 2012

638.

Verzonden: 13 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser